

เจดีย์ปล่อง กับ ที่มาของการซ้อนชั้นเรือนธาตุ

อายุนิ สาระคะ*

ทางภาคเหนือมีเจดีย์อยู่ก่ออุ่มนึงเรียกว่า “เจดีย์ปล่อง”¹ ซึ่ง พับตัวอย่างในเชียงใหม่ คือเจดีย์วัดตะปอพาราม (รูปที่ 1) เจดีย์วัด พวກแหงษ์ (รูปที่ 2) เจดีย์วัดเชียงโภน (รูปที่ 3) เจดีย์ก่ออุ่มนึงเข้าใจว่า สร้างขึ้นราวก่อนคริสต์ฯ ที่ 21 เมื่อจากศึกษาไว้วัดตะปอพารามระบุ ว่าสร้าง เมื่อ พ.ศ. 2035² นอกจากนี้วัดตะปอพารามยังปรากฏใน ศึกษาเรกวัดสันมະค่า ลำพูน ระบุ พ.ศ. 2031 อีกด้วย³

เจดีย์ของก่ออุ่มนึงน่าจะจัดเป็นเจดีย์ทรงปราสาทอิกแบบหนึ่ง⁴ ซึ่งมีรูปแบบสำคัญ คือ มีเรือนธาตุหอยลายชั้นลดหลั่นกัน ส่วนฐานที่ได้รับการบูรณะแล้วเป็นชุดฐานเชียงเรียง ซ้อนกันรองรับชั้นเรือนธาตุในผังกลมซ้อนลดหลั่นกัน 7 ชั้น เรือนธาตุแต่ละชั้นมีจระนำ ประดิษฐานพระพุทธชูปoyerโดยรอบ ชุมของจระนำเหล่านี้ลักษณะเป็นชุมหน้านาง ประดับ ด้วยแคลกระหนกทั้งส่วนยอดชูมและปลายกรอบชูม (รูปที่ 4) เจดีย์วัดตะปอพารามอยู่ใน สภาพที่สมบูรณ์กว่าองค์อื่นๆ มีทรงระมัดระวังเด่นเด่นเมื่อเรือนธาตุซ้อนชั้น ซึ่งชั้นซ้อนเหล่า นี้น่าจะใกล้เคียงกับ “岱” ของจีน⁵

*นักศึกษาพิเศษในโครงการปริญญาโท ภาควิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
1 จริศักดิ์ เดชวงศ์ญา กล่าวว่าอาจเนื่องมาจากลักษณะของเจดีย์ที่มีจระนำประดิษฐานพระพุทธชูปoyerโดยรอบ (จริศักดิ์ เดชวงศ์ญา, พระเจดีย์เมืองเชียงใหม่, เชียงใหม่: สำนักพิพิธภัณฑ์วรรณรักษ์, 2541, หน้า 135).

2 สมหมาย ประมาณ, พระเจดีย์ในล้านนาไทย:งานวิเคราะห์อนรักษ์ศิลปะและสถาปัตยกรรมล้านนา ไทย, (เชียงใหม่: โครงการศึกษาวิจัยศิลปะสถาปัตยกรรมล้านนา สถาบันวิจัยล้านนามหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2524), หน้า 151, 153; สันติ เล็กสุขุม, ศิลปะเชียงแวน(ศิลป์ล้านนา) และศิลปะสุโขทัย, (นครปฐม: คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2532), หน้า 64 - 65; พิเศษ เจียบันทร์พงษ์, การรื้อทบทะ夷อนในภารกิจสถาปัตยกรรมล้านนา: กรณีศึกษาเชียงราย, (เชียงใหม่: กรมศิลปากร, 2535), หน้า 51, 54, 58; สันติ เล็กสุขุม, ศิลปะภาคเหนือ : หริภุญชัย - ล้านนา, (กรุงเทพฯ: เมืองโบราณ, 2538), หน้า 174; จริศักดิ์ เดชวงศ์ญา, เร่องเดียวภัน, หน้า 138.

3 จริศักดิ์ เดชวงศ์ญา, เร่องเดียวภัน, หน้า 138.

4 สันติ เล็กสุขุม, อ้างแล้ว, 2538, หน้า 167 ; จริศักดิ์ เดชวงศ์ญา, เร่องเดียวภัน, หน้า 135.

5 เสนอ นิลเดช, ศิลปะสถาปัตยกรรมล้านนา, (กรุงเทพฯ : เมืองโบราณ, 2526), หน้า 68 ; สันติ เล็กสุขุม, อ้างแล้ว, 2538, หน้า 174; จริศักดิ์ เดชวงศ์ญา, เร่องเดียวภัน, หน้า 135.

จิรศักดิ์ เดชวงศ์ญา สันนิษฐานว่าเจดีย์รูปแบบนี้เริ่มสร้างในรัชกาลของพระเจ้ายอดเชียงราย ซึ่งในจดหมายเหตุอีกฉบับหนึ่งมีความกล่าวว่าคณาจารย์เชียงใหม่ไปขอให้ทางจีนรับรองพระราชศักดิ์ในการเป็นรัชทายาทที่ถูกต้องเมื่อวันที่ 9 กันยายน พ.ศ. 2032⁶ ดังนั้นในขณะนั้นคงจะได้รับอิทธิพลของจีนมาบ้าง⁷ จิรศักดิ์ เดชวงศ์ญา ยกตัวอย่างเจดีย์ของจีนเพื่อเทียบกับเจดีย์ปล่อง อายุ่่นกว่า เช่น เจดีย์แพดเหลี่ยม *Guang sheng shang* (廣 勝 上) ที่สร้างระหว่าง พ.ศ. 2058 - 2070 ในสมัยราชวงศ์หมิง (รูปที่ 5) เจดีย์องค์นี้ทำด้วยอิฐผิวนอกประดับด้วยเครื่องเคลือบดินเผา ผังแพดเหลี่ยมซ้อนลดหลั่นกันหลายชั้น (จากรูปภาพไม่สามารถลากลากล้องส่วนฐานและจำนวนของชั้นช้อนได้) เรือนธาตุแต่ละชั้นมีระนาบอยู่ทั้งหมดด้านประดิษฐานพระพุทธรูปและพระโพธิสัตว์ กรอบชุมของจระนำมี 2 แบบ คือ ชุมวงโค้งรูปเกือกม้า และ ชุมที่ประกอบจากวงโถงหลายวง (รูปที่ 6) ส่วนบนของเรือนธาตุแต่ละชั้น ประดับเครื่องเคลือบดินเผาที่มีลักษณะคล้ายเครื่องไม้มุงหลังคา เนื้อชั้นช้อนมีเจดีย์ทรงกลมที่มีส่วนยอดเป็นทรงหม้อน้ำ ถึงแม้ว่าการประดับและผังที่ก่อขึ้นของเจดีย์ปล่องในศิลปะล้านนาแตกต่างกับเจดีย์จีนตามที่กล่าวมา แต่การซ้อนชั้นเรือนธาตุหลายชั้นและการมีชุมะระนำโดยรอบ น่าจะสามารถเชื่อมโยงกับเจดีย์จีนได้ จากเหตุผลจะกล่าวต่อไปนี้

การมีชุมะระนำโดยรอบ กับ ผังแพดเหลี่ยม

เจดีย์จีนสมัยชั่งและเหลี่ยว(พ.ศ. 1503 - 1670) นิยมสร้างในผังแพดเหลี่ยม เพื่อให้สัมพันธ์กับพิธีทั้งแพด เช่นเจดีย์ที่ วัด Kaiyuan (開元寺) ที่สร้างระหว่าง พ.ศ. 1544 - 1598 (รูปที่ 7) เจดีย์ ศาคายมุนี ที่วัด Fogong (佛宮寺) ที่สร้างระหว่าง พ.ศ. 1599 (รูปที่ 8) ในการสร้างเจดีย์จีนสมัยหยวนและหมิง (พ.ศ. 1823 - 2205) รูปแบบเจดีย์ส่วนใหญ่ลืมทดสอบมาจากสถาปัตยกรรมชั่งหรือเหลี่ยว การมีชุมะระนำโดยรอบ กับผังแพดเหลี่ยม แสดงว่าพระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์ปราภูทกทิศ (ทั้งแพดทิศ) A.C. Soper สันนิษฐานว่าการสร้างเจดีย์แพดเหลี่ยมอาจจะเกี่ยวข้องกับคติของต้นตรษ⁸ นอกจากนี้ชาวจีนโบราณเชื่อกันว่าพื้นดินมีสัณฐานสี่เหลี่ยม ห้องพ้ามีสัณฐานกลม (天圓地方)

⁶ วินัย พงศ์ศรีเพียร, ป้าไปสีู่ - ป้าไปด้าเดี้ยน, (กรุงเทพฯ :คณะกรรมการสืบคันประวัติศาสตร์ไทยในเอกสารภาษาจีนสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรี, 2539), หน้า 228.

⁷ จิรศักดิ์ เดชวงศ์ญา, อ้างแล้ว, หน้า 138.

⁸ Soper, A.C., *The Art and Architecture of China*, (U.S.A. : Penguin Books, 1968), pp. 291-292.

อันเป็นคติจักรวาลที่เก่าที่สุดในเว็บ⁹ ดังนั้นในขณะที่ก่อสร้างอาคารสี่เหลี่ยมก็พยายามสร้างเพดานรูปโถม (รูปที่ 9, 10) เจดีย์แปดเหลี่ยมในศิลปะจีนคงจะเกี่ยวข้องกับคติดั้นตรารสัณฐานแปดเหลี่ยมสามารถแทนสัญญาณกลมได้ด้วย ผู้วิจัยตั้งข้อสันนิษฐานว่าเนื่องด้วยข้อจำกัดการใช้ไม้เป็นวัสดุในการก่อสร้างชั้นจีนทึ่งต้องสร้างเจดีย์ในผังแปดเหลี่ยม เมื่อก่อสร้างเจดีย์ด้วยอิฐ เจดีย์แปดเหลี่ยมของชาวจีนจึงสร้างตามเจดีย์เครื่องไม้ ครั้นเจดีย์รูปแปดเหลี่ยมตั้งกล่าวไว้แล้วอิฐพิลดสู่ศิลปะล้านนา ช่างล้านนาจึงตัดแปลงรูปแบบเจดีย์เป็นผังกลมตามวัสดุที่เป็นอิฐ หรือว่าในประเทศไทยก็อาจเคยมีเจดีย์ในผังกลมที่สร้างด้วยอิฐ เช่นกัน¹⁰

ศาสตราจารย์ ดร. สันติ เล็กสุขุม ได้ชี้ให้เห็นลักษณะสำคัญของเจดีย์ปล่อง ณ วัดพากหงษ์ เชียงใหม่ คือ การมีหลังคาลาดแหลบชั้นอันเป็นลักษณะพิเศษ โดยมีสัญญาณคล้ายกับเจดีย์จีนด้วย การสร้างเจดีย์ปล่องในผังกลมของล้านนาอาจพัฒนาขึ้นโดยมีแรงบันดาลใจจากเจดีย์ทรงรัง阵营ล้านนาเป็นสำคัญ¹¹ แสดงว่าก่อนจากศิลปะจีนแล้ว ช่างล้านนาซึ่งมีแรงบันดาลใจจากเจดีย์แบบที่มีอยู่ในล้านนาอีกด้วย แล้วปรับปรุงให้เกิดเป็นแบบใหม่ เช่นเจดีย์ปล่อง

การซ้อนชั้นเรือนธาตุ

การซ้อนชั้นจนที่มีความสูงอย่างมากสำหรับเจดีย์จีนอาจจะสัมพันธ์กับอาคารเครื่องไม้ของจีนตั้งแต่สมัยชั่น หรือเจดีย์ทรงปราสาทแบบหนึ่งในสมัยพระเจ้ากนิษกะ ตั้งแต่สมัยก่อนที่พุทธศาสนาเข้ามาประเทศไทยได้ปรากฏว่าการเครื่องไม้ที่มีความสูง (จากหลักฐานอาคารจำลอง) (รูปที่ 11) นอกจากนี้เราได้พบหลักฐานว่าชาวจีนนิยมสร้างอาคารที่มีความสูงดังนีก่อรากฐานไว้ในวรรณคดีจีนสมัยชั่น (พ.ศ. 337 - 749)¹²

⁹ Ledderose, L., "Chinese Prototypes of the Pagoda", in *The stupa; Its religious, Historical and Architectural Significance*, (Wiesbaden : Franz Steiner Verlag, 1980), P. 238; Takeda Masaya, *Hoshi he no Ikada* (in Japanese), (Tokyo : Kadokawa, 1997), p. 45.

¹⁰ แม้ว่ามีอาคารหลังคลาดซ้อนชั้นในผังกลมที่มีชื่อเสียง Chi nien Tien (Tien Tan) ที่ปักกิ่ง เพื่อประกอบพิธีพิธีมงคล แต่อาคารนี้เคยเป็นผังสี่เหลี่ยม เมื่อ พ.ศ. 2442 ได้รื้อใหม่เป็นผังกลม Chinese Academy of Architecture. *Ancient Chinese Architecture*, Hongkong : Joint Publishing Company, 1982. p. 157.

¹¹ สันติ เล็กสุขุม, อ้างแต้ว, 2538 หน้า 167.

¹² Ledderose, L., op.cit., p.241.

อนึ่งหลังจากที่ชาวจีนรับพุทธศาสนาเข้ามาแล้ว พระภิกขุหลายรูปได้ไปศึกษาหาคุณเกียรติธรรม และไปมั่งค่าการบูชาศาสนสถานหลายแห่ง พระเจดีย์กันนิกกะที่เปียงวร (สมัยกุณาจะ) ก็เคยเป็นสังเวชนียสถานที่มีชื่อเดิมแห่งหนึ่ง Hiuen Tsiang กล่าวไว้ว่าพระเจดีย์องค์นี้เคยมีความสูงประมาณ 90 เมตร ส่วนฐานซ้อนกัน 5 ชั้น ส่วนเรือนธาตุซ้อนลดลงลับกัน 13 ชั้น ยอดสุดมีฉัตรทำด้วยทองสัมฤทธิ์ 28 ชั้น¹³ เหล่าพระภิกขุจีนประทับใจรูปทรงของเจดีย์องค์นี้¹⁴ จึงสร้างเจดีย์ขนาดใหญ่ที่เลียนแบบเจดีย์พระเจ้ากันนิกกะ¹⁵ แต่ก็ยังไม่มีหลักฐานชัดเจนในประเทศไทยที่เลียนแบบพระเจดีย์กันนิกกะโดยตรง¹⁶

อย่างไรก็ตามในสมัยราชวงศ์ถังนิยมสร้างเจดีย์สี่เหลี่ยมซ้อนลดลงลับกันหลายชั้น (รูปที่ 12) แม้ว่าในประเทศไทยจะมีเจดีย์แบบคิรชชึงมากจากอินเดีย¹⁷ (รูปที่ 13) แต่ดูเหมือนว่าช่างจีนยังนิยมเอาลักษณะสถาปัตยกรรมอาคารามีแบบจีโน่โบราณ ดังนั้นการสร้างเจดีย์จีนที่มีความสูงจึงมีสายวิถีในการ 2 สาย คือ สายเจดีย์ทรงปราสาทนาจากอินเดีย และสายอาครามีแบบจีน ถึงแม้ว่าการซ้อนชั้นเรือนธาตุให้เป็นปราสาทนั้นจะแสดงด้วยรูปสัญลักษณ์ ซึ่งเป็นแนวความคิดหลักในงานศิลปกรรมทางศาสนาเสมอ去ก็ตาม¹⁸ การซ้อนชั้นเรือนธาตุหลายชั้นจนที่มีความสูงอย่างมากนั้นเป็นลักษณะสำคัญของเจดีย์จีนด้วย

¹³ Beal, S., Si - Yu - Ki, Buddhist Records of The Western World, (Delhi : Munshiram Manoharlal, 1969), pp. 99 - 101; Mizutani, S., Dai to sai iki ki (in Japanese), (Tokyo : Heibonsha, 1994), pp.84-86.

¹⁴ พระภิกขุ Fa xian 法顯 ราษฎร พ.ศ. 880-965 (Legge, J. A record of Buddhistic Kingdoms, New York : Paragon book reprint corp, 1985, p. 33)

Song yun 宋雲 Song Yun เป็นทูตที่ได้ไปเยือนกรุงในสมัยราชวงศ์ Wei บันทึกการเดินทางของ Song Yun ชื่อ Song yun xing ji [宋雲行記] พ.ศ. 1061] รวมอยู่ในเอกสารจีน Luo yan qie lan ji [洛陽伽藍記] บันทึกการเดินทางของ Song Yun ฉบับภาษาอังกฤษ ถูกแปลเป็นอังกฤษโดยนักโบราณคดีชื่อ Beal, S., Ibit, pp. Ixxxiv-cviii.

¹⁵ Paranavitan, S., The Stupa in Ceylon, Colombo : The Ceylon Government Press, 1946, p. 100.

¹⁶ บันทึกของการล่าถังที่เกี่ยวกับเจดีย์ของพระเจ้ากันนิกกะซึ่งแต่ก่อนจะเป็นพระเจดีย์กันนิกะนั้น ปัจจุบันนี้ยังเหลือส่วนฐานของเจดีย์อยู่ Spooner, D.B. ได้เสนอข้อบ่งใช้จากการค้นหาน้ำในแหล่งน้ำที่มีความลึกประมาณ 87 x 87 เมตร ที่มีการยกเว้นด้วยหินทรายและหินทรายที่มีความสูงประมาณ 4 เมตร มีเจดีย์องค์เล็กประดับด้วย

Spooner, D.B., "Excavation at Shah-ji-Dheri", in Archaeological survey of Indian, Annual Report, 1908-09, (อ้างจาก Mizutani Ibit, p.85).

¹⁷ Soper, A.C., op.cit., pp. 230-231.

¹⁸ สันติ เล็กสุขุม, เจดีย์:ความเป็นมาและคำศัพท์เรียกองค์ประกอบเจดีย์ในประเทศไทย 2534, หน้า 27; สันติ เล็กสุขุม, อ้างแล้ว, 2538 หน้า 22.

เจดีย์ปล่องของล้านนาเป็นแบบอย่างที่สร้างกันอยู่ในช่วงระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น แต่ก็สะท้อนให้เห็นถึงสายวัฒนาการของเจดีย์ทรงปราสาทได้เป็นอย่างดี และทำให้เข้าใจถึงความเป็นมาของเจดีย์ในล้านนาได้อีกทางหนึ่งด้วยอย่างไร ก็เดียบมีความเห็นที่ต่างกันไป ดังจะกล่าวต่อไปนี้ คือ

เจดีย์ปล่อง : สายวัฒนาการของเจดีย์ทรงระพังแนวหนึ่ง

ศาสตราจารย์ ดร. สันติ เล็กสุขุม มีความเห็นว่าความเป็นมาของเจดีย์ปล่องอาจเกี่ยวข้องกับการผสมผสานระหว่างเจดีย์ทรงปราสาทกับเจดีย์ทรงระพังของล้านนา¹⁹ ผู้วิจัยเห็นด้วยกับข้อสันนิษฐานของศาสตราจารย์ ดร. สันติ เล็กสุขุม โดยเฉพาะชุดฐานบัวที่มีลูกแก้วอกไก่รองรับทรงระพัง อย่างเช่น เจดีย์ทรงระพังที่วัดพระบัวชี เชียงแสน (รูปที่ 14) เจดีย์ทรงระพังที่วัดปงสนุก เชียงแสน (รูปที่ 15)

ชุดฐานบัวรองรับทรงระพังของเจดีย์เหล่านี้มีความสูงยิ่งขึ้นมากกว่าเจดีย์ทรงระพังในช่วงพุทธศตวรรษที่ 20 จากการศึกษาเจดีย์ปล่องวัดพากหงษ์ ผู้วิจัยสังเกตได้ว่าแต่ละชั้นเรือนธาตุประดับฐานบัวที่มีลักษณะของเจดีย์ทรงระพังของล้านนา (รูปที่ 16)

นอกจากนี้ ศาสตราจารย์ ดร. สันติ เล็กสุขุมได้แนะนำอีกด้วยว่าอิทธิพลศิลปะจีนในล้านนานี้ มีอยู่ก่อนช่วงการสร้างเจดีย์ปล่อง ดังนั้นหากจะกล่าวถึงกำหนดอายุของเจดีย์ปล่อง เราต้องระมัดระวังการใช้หลักฐานเอกสารจีนอย่างเดียว แต่ถ้ารูปแบบเจดีย์ปล่องมีความเชื่อมโยงกันจริงกับรูปแบบของเจดีย์ทรงระพังที่ท่องไม้ของชุดฐานบัวรองรับทรงระพังมีความสูง ซึ่งได้รับความนิยมแพร่หลายในพุทธศตวรรษที่ 21 การกำหนดอายุของเจดีย์ปล่องก็ไม่อาจอยู่ในช่วงพุทธศตวรรษที่ 21 เช่นเดียวกัน หลักฐานทางเอกสารจีน ก็การกำหนดอายุเวลาใกล้เคียงกันด้วยที่ดังกล่าวแล้ว

จุดประสงค์สำคัญของการวิจัยนี้ คือ การทำความเข้าใจที่มาช้อนชั้นเรือนธาตุของเจดีย์ปล่องในศิลปะล้านนา ซึ่งส่วนใหญ่ได้มีการศึกษา กันมานานมากแล้ว และการวิจัยนี้ได้เปิดประเด็นใหม่ เช่น เจดีย์ปล่องกับการเกี่ยวข้องกับตึกสร้างเจดีย์ในผังกлом และพังแพดหรือยม ซึ่งเปิดประเด็นใหม่ในการศึกษาที่จะมีต่อไป

¹⁹ สันติ เล็กสุขุม, เรื่องเดียวกัน, 2538 หน้า 177.

* ขอขอบคุณ ศาสตราจารย์ ดร. สันติ เล็กสุขุม อาจารย์ รุ่งโรจน์ ธรรมรุ่งเรือง อาจารย์ ศิริพจน์ เหลาmannabeiyu ที่กรุณาให้คำปรึกษาตลอดจนช่วยเรียบเรียงและปรับปรุงการใช้ภาษาของบทความเรื่องนี้

บรรณานุกรม

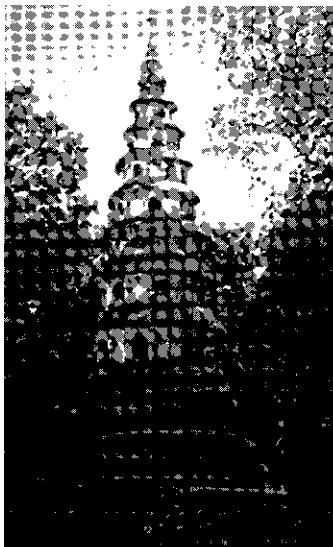
(ภาษาไทย)

- จิรศักดิ์ เดชวงศ์ญา. พิเศษ เจียจันทร์. พระเจดีย์เมืองเชียงใหม่, เชียงใหม่: สำนักพิมพ์วรรณรักษ์, 2541.
- วินัย พงศ์ศรีเพียร. การขั้นทะเบียนโบราณสถานในภาคเหนือ, มปท.: กรมศิลปากร, 2535.
- สมหมาย เปรมจิตต์. ป้าไปสีฟู-ป้าไปต้าเตี้ยน, กรุงเทพฯ : คณะกรรมการสืบค้นประวัติศาสตร์ไทยในเอกสารภาษาจีนสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรี, 2539.
- สมหมาย เปรมจิตต์. พระเจดีย์ในล้านนาไทย: งานวิเคราะห์อนุรักษ์ศิลปะสถาปัตยกรรมล้านนาไทย, เชียงใหม่: โครงการศึกษาวิจัยศิลปสถาปัตยกรรมล้านนา สถาบันวิจัยสังคมมหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2524.
- สันติ เล็กสุขุม. ศิลปะเชียงแสน(ศิลปะล้านนา) และศิลปะสุโขไทย, นครปฐม: คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2532.
- สันติ เล็กสุขุม. เจดีย์ความเป็นมาและคำอพท์เรื่ององค์ประกอบเจดีย์ในประเทศไทย (พิมพ์ครั้งที่ 4), กรุงเทพฯ : มดิชน, 2534.
- สันติ เล็กสุขุม. ศิลปะภาคเหนือ: หริภุญชัย-ล้านนา, กรุงเทพฯ : เมืองโบราณ, 2538.
- เสนาอ นิตเดช. ศิลปะสถาปัตยกรรมล้านนา, กรุงเทพฯ : เมืองโบราณ, 2526.

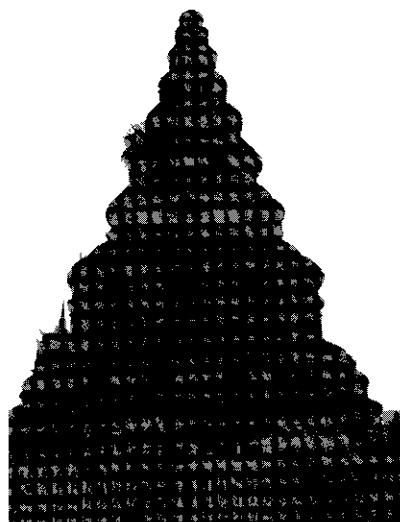
(ภาษาอังกฤษ และญี่ปุ่น)

- Beal, S. Si-Yu-Ki, Buddhist Records of The Western World, Delhi : Munshiram Manoharlal, 1969.
- Chinese Academy of Architecture. Ancient Chinese Architecture, Hongkong : Joint Publishing Company, 1982.
- Nakamura, Hajime. Zusetsu Bukkyogo Daijiten (圖說佛教語大辭典 in Japanese), Tokyo: Tokyo Shoseki, 1988.

- Ledderose, Lothes. "Chinese Prototypes of the Pagoda", In **The Stupa; Its religious Historical and Architectural Significance**, Wiesbaden : Franz Steiner Verlag, 1980.
- Mizutani, Sinjo. **Dai to sai iki ki** (大唐西域記 in Japanese), Tokyo : Heibonsha, 1994.
- Paranavitana, S. **The Stupa in Ceylon**, Colombo : The Ceylon Government Press, 1946.
- Soper, A.C. **The Art and Architecture of China**, U.S.A. : Penguin Books, 1968.
- Takeda Masaya, **Hoshi he no Ikada** (星八の枕 in Japanese), Tokyo: Kadokawa, 1997.

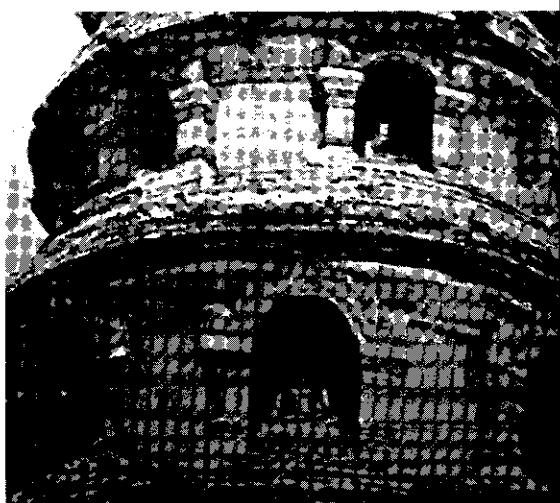
รูปที่ 1 เจดีย์ปล่อง วัดฉะปีการาม ที่มา : สมหมาย
permachit. 2524. รูปที่ 87.ช

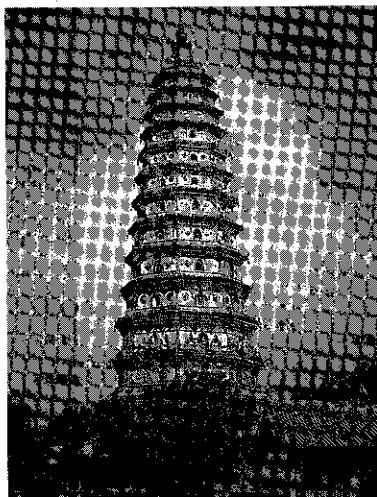
รูปที่ 2 เจดีย์ปล่อง วัดพากหงษ์

รูปที่ 3 เจดีย์ปล่อง วัดเชียงโภน ที่มา : อิงค์ก็ด
เดชวงศ์ญา. 2541. รูปที่ 93

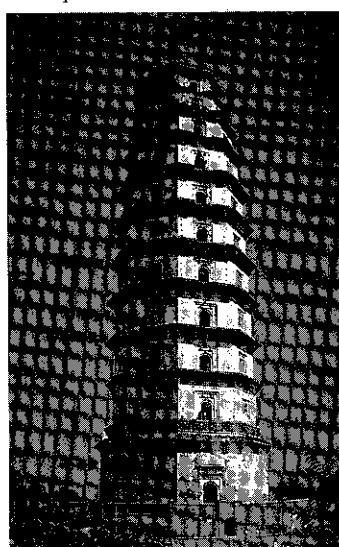
รูปที่ 4 ชั้มหรนาเจดีย์ปล่อง วัดฉะปีการาม
ที่มา : สมหมาย permachit. 2524. รูปที่ 87.ค

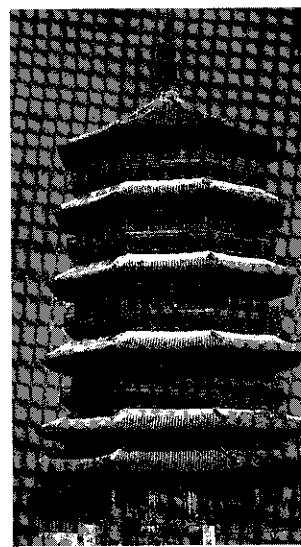
รูปที่ 5 เจดีย์ปล่องเหลี่ยม *Guang sheng shang*
(廣勝上) พ.ศ. 2058-2070 สมัยราชวงศ์
หมิง ที่มา : Chinese Academy of Architecture.
1982. p.164

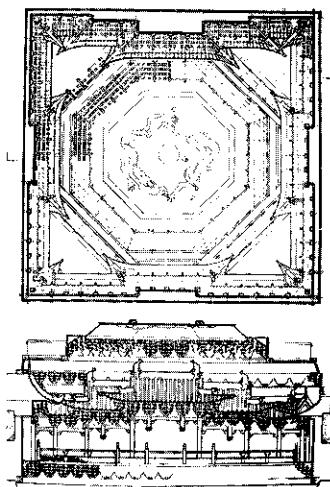
รูปที่ 6 ชั้นวางได้รูปเกือกม้า และ ชั้นที่ประดับบนจาก
วงโค้งคล้ายงู *Guang sheng shang* ที่มา : Chinese
Academy of Architecture. 1982. p.164

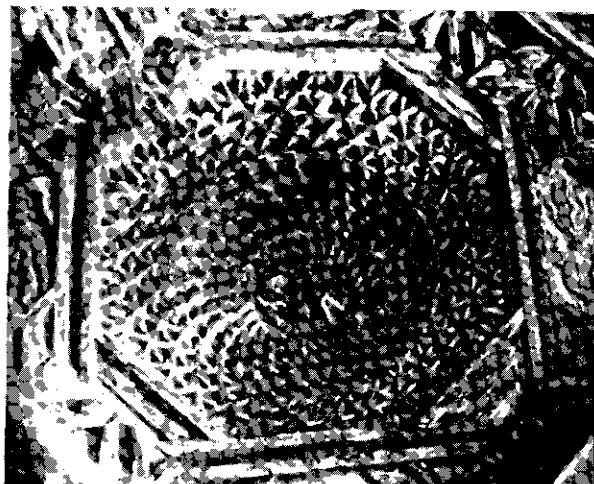
รูปที่ 7 เจดีย์ปล่องเหลี่ยม *Kai yuan Temple*
(開元寺) พ.ศ. 1544-1598 สมัยราชวงศ์
ชุง ที่มา : Chinese Academy of Architecture.
1982. p. 92

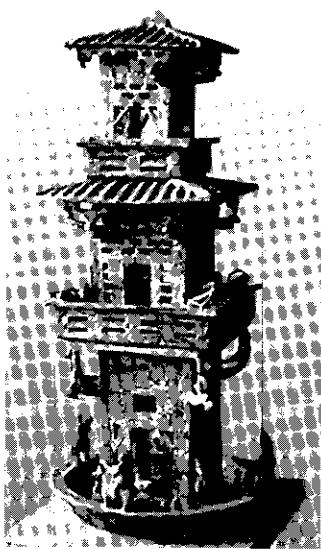
รูปที่ 8 เจดีย์ศาคากยมุนี *Fo gong Temple*
(佛宮寺) พ.ศ. 1599 สมัยราชวงศ์ เทศิย
ที่มา : Chinese Academy of Architecture. 1982.
p. 94

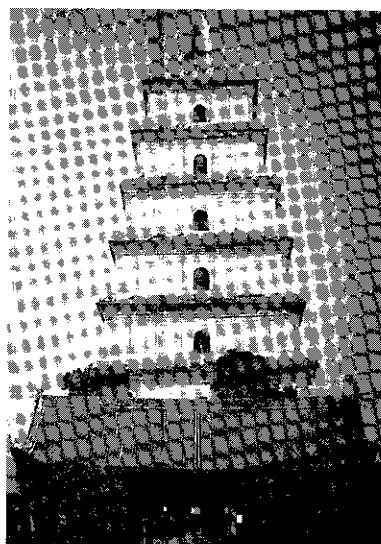
รูปที่ 9 เพดานรูปโถม Jing tu Temple (淨土寺) พ.ศ. 1667 สมัยราชวงศ์ชิง
ที่มา : Chinese Academy of Architecture.
1982. p.103

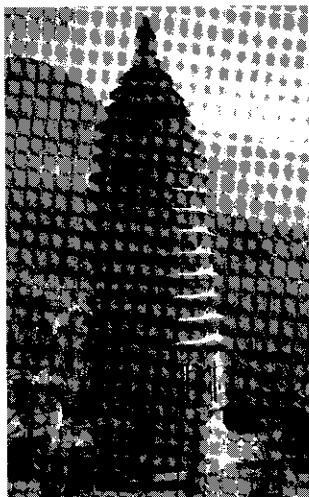
รูปที่ 10 เพดานรูปโถม Kai fu Temple
พ.ศ. 2005 สมัยราชวงศ์หมิง
ที่มา : Soper, A.C.
1968. p.184-a

รูปที่ 11 เครื่องเคลือบเดินทาง อาคารจำลอง พ.ศ. 337-
749 สมัยราชวงศ์ ชั่น ที่มา : Chinese Academy of
Architecture. 1982. p. 45

รูปที่ 12 เครื่องเคลือบเดินทาง Ta ci en Temple
(大慈恩寺) สมัยราชวงศ์ถัง ที่มา : Nakamura
Hajime. 1988. p 311

รูปที่ 13 เจดีย์แบบคิชิร Song yue Temple
(嵩岳寺) พ.ศ. 1066 สมัยราชวงศ์ เวiy
ที่มา : Chinese Academy of Architecture. 1982.

p. 53

รูปที่ 15 เจดีย์ทรงระฆัง วัดปงสุก เขียงแสน
ที่มา : สันติ เต็กสุขุม. 2538. รูปที่ 23

รูปที่ 14 เจดีย์ทรงระฆัง วัดพระบัวช เขียงแสน

(รูปที่ 16) ส่วนเรือนชาติของเจดีย์ปล่อง
วัดพระกหنم